

Душата ти е скрия света,
 Пази я да не бъде разгадана,
 Че тайната за менъ е красотата,
 Че тайната за менъ е властенъ зовъ
 И ти ще бъдеш винаги желана -
 прокълнатата, но звана пакъ любовъ!

Съ избодени очи въвъ мрака, слѣпъ
 Азъ може би безумно ще ридая,
 Но пакъ ще бъда устременъ къмъ тебъ
 Пази, пази я моя красота,
 О, никога дано не я позная,
 Че тайната е силата въ свѣта

Заб. Във втория куплет, четвъртия стих думичката "моя"
 в ръкописа е доста нечетливо. Прилича много на "моя",
 но може по смисъл да бъде и "тая".

печатено в сб. Поезия 1971.

